

kunne ikke flytte nogen statslige styrelser ud lokalt, fordi der ikke var tilstrækkelig arbejdskraft til den slags styrelser.

Men er det i virkeligheden ikke den anden vej rundt? Er det ikke sådan, at hvis vi skal have nogen som helst mulighed for at påvirke denne her udvikling på en anden måde, end det er sket hidtil, så skal vi sørge for at flytte de styrelser ud, for så følger arbejdskraften jo med.

Arbejdskraften er jo altså tvunget til at flytte ud, hvis man rent faktisk flytter de styrelser ud. Hvis arbejdskraften derimod aldrig kommer derud fra start af, aldrig flytter med de statslige styrelser, hænger tingene ikke sammen, så kan det ikke lade sig gøre at flytte nogen styrelser ud.

Derfor bør det være sådan, at man starter med at flytte styrelser ud, så følger arbejdskraften nødvendigvis med, det er klart, men man kan jo ikke forvente, at der fra start af er kvalificeret arbejdskraft til en statslig styrelse ude lokalt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det fru Inger Marie Bruun-Vierø og derefter hr. Søren Kolstrup som ordfører.

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Jamen så vil jeg da lige prøve at eksemplificere det: Hvis man flytter eksempelvis Sundhedsstyrelsen til Morud, så kan man være ret sikker på, at det meste af arbejdskraften vil bo i Odense.

Det er bare lige for at vise, at der behøver ikke at være sammenhæng mellem det sted, man flytter en styrelse hen, og så der, hvor arbejdskraften slår sig ned og betaler sin skat. Det er jo også det, der har vist sig i praksis at være tilfældet. Så det er ikke en løsning, der giver de resultater, som vi gerne vil, når vi taler regional udvikling og ligelig regional udvikling.

Med hensyn til politikredse er det jo sådan, at der ligger et forslag, det skal til høring, og derefter kan vi debattere det.

Jeg sagde også før, at det skal debatteres ud fra andre synsvinkler end lige præcis at sikre en ligelig regional udvikling. Det har selvfølgelig nogle andre perspektiver, der handler om tryk, sikkerhed og sådan nogle ting, men at tage det ind i denne her debat, det hører ingen steder hjemme.

Søren Kolstrup (EL):

Lige muligheder for alle indebærer, at alle borgere uanset bopæl har adgang til uddannelse,

dvs. skole, har adgang til hospitaler, posthuse, kolonialhandel, men også kultur, museer, kunsthistoriske museer m.m.

Man kan sige, at et helt Danmark har vi ikke. Det er stadig væk sådan, at områder som f.eks. Lolland-Falster og Nordjylland sakker noget bagud i udviklingen. Der er sket forbedringer, men det skæve Danmark består fortsat.

Hvordan sikrer vi, at vi får gennemført et helt Danmark? Ja, man kan for det første sige, at et bidrag hertil er spredning af offentlige og statslige institutioner. I denne forbindelse kunne man også påpege regeringens ødelæggelse af giroen, som kunne have været et bidrag til at styrke det lokale posthus som et lokalt kraftcenter, men den politik er jo blevet ødelagt, i og med man har liberaliseret giroen.

Men uanset hvilken holdning man har til spredning af offentlige/statslige institutioner, er det vigtigt, tror jeg, at være opmærksom på, at det afgørende bidrag til at sikre en hel udvikling nu engang er et solidt produktionsgrundlag og en spredning af den offentlige infrastruktur, herunder en udbygget kollektiv trafik. Uanset hvad man måtte mene om motorveje og kollektiv trafik i øvrigt og hele den debat, er det vigtigt at påpege, at over en femtedel af dem, der bor på landet, ikke har egen bil.

Men det mest afgørende redskab til at puste liv i yderområderne, og det er jo så dem, vi er blevet enige om, vi diskuterer i dag, er et stabilt produktionsgrundlag og i den forbindelse at sikre et alsidigt jordbrug, en økologisk omstilling, som kan bidrage til at standse den voldsomme centraliseringstendens, vi oplever inden for fødevarerindustrien.

Man kan sige, det er ikke det, der står til debat her, men grunden til, at jeg nævner det, er for at få de rette proportioner i debatten. Altså sagt på en anden måde: For os er det fint, at man i så høj grad som muligt decentraliserer offentlige institutioner, men så længe man har fødevarer-giganter som MD-Food og Kløvermælk og den meget voldsomme centralisering, som i øvrigt finder sted i det mere privatorienterede erhvervsliv, ja, så er man sådan set lige vidt.

Vender vi os mod det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat, vil jeg godt især fremhæve én pind, som vi finder problematisk og sandsynligvis direkte uacceptabel. Det er den pind, der hedder »at forbedre betingelserne for detailhandel og fremstillingsvirksomhed«. Enhedslisten ønsker ikke, at der specielt bliver hældt skatte kroner ned i private virksomheder,